

RMK. I.

282

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Teljes.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchenyi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Vayda - Kamarán Lörincz

Özvegy Székely Lörincz

RMK I.
282.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

SZEP TANVLSAG
AZ IÔVENDÔ RET-
TENETES ITILET NAPIA-
ROL: ELSÔ RESZE AZ HÛTÔT.

len es kegyetlen Embereknek fel tamadasokrol es nagy
vesedelmekrol: Musodik része az Hûveknek es is-
gazaknak dicsôseges fel tamadasokrol, es
ôrôkke valo nagy bodogsa-
gokrol.



Az Æneas Kiraly siralmas eneke notajara,

AZ SZENT IRASBOL KI SZEDETE.
tet Vayda Kamarasi Lôrintz Prædicator által. Minden
olyafo es halgato egyûgyû Keresztyen ember-
eknek tanulfsagokra,

DEBRECENBEN.

1 5 9 6.



Atom hogy fokban nag Cronikakat irnak, Ha-
talmias Uraknak eletekről folnak, Erős Vi-
tezeknek halalokrol irnak, fok veszedelmek-
ről Hadakrol tanitnak.

Azoknak irasok kedvesek Uraknal, latom gyönyörü-
seg az iras tudoknal, Nemefiel köllegnel es fok tani-
toknal, az el mult üdókről hogy lép dolgokat hal.

Vegyek jól ekekben az Magyar nemzetek, két dolog-
rol irok mostan en tunektek, lövendő dolgokrol hogy
tú meg-ternetek, hasmatokra lehen hi neki engettek.

Rettenetes első itilet napjarol, az Ur hatalmasson el jó
Orsagabol, Mindeneket fel költ az földnek porabol, jo-
kat gonosoktat itil igazsagbol.

Ennekem így tétzik illik erről írnom, masodszor tene-
ked elődbe samlalom, Hívek kik legyenek te neked
meg írom, mert nagy bodogsagok jóvendő jól tudom.

Nem ckenelkül írom ezeket tunektek, az Ur paran-
csollja nekünk Hiveinek, Hogy mi meg hirdessük az ú
nepeinek, az itilet napjan hogy el ne vessenek.

Csendességgel azért halgassatok rea, itilet napjarol
follok vigyaz rea, Az kik meg nem ternek az Ur Isten
mon lgya, örök karhozattal azokat meg ronttya.

Igen rettenetes az itilet napja, az sent iras nekünk mi-
keppen meg mondgya, Az kegyetlen nepek nagy nyo-
morusagra, akkor fel tamadnak örök karhozatra.

Ugy vagyon meg írva az Isten Könyveben, hogy oly
rettenetes nap jó el hirtelen, Melyhez hasonlatos nem
volt it ez földön, mindenek rezketnek akkor felelembé.

Szörnyű büntetést az nag Ur Istennek, akkoront meg
littjak az kegyetlen nepek, Az földnek porabol miko-
ron fel kelnek, az hitetlenekkel örök kinra mennek.

Ved esedben kerlek te ember magadat, Istennek fol-
gú mely lépén tanitnak, Rettenetes voltat itiletnek ír-
ják, Istennek haragjat az bünert kiáltják, Az

Az Ur Isten nevet sepen arra intik, hogy az gonoszság-
tol minden el tavozzek, Ha ki azt akarja hogy el ne
karhozzek, Isten igejétől az meg uyitassék.

Igen nagy felelem az bűnben heverni, az itilet napját
mert nem tudgya senki, Azkor gonoskokat az Ur meg i-
teli, es örökke való karhozatra veti.

Dicsird az Ur Istent tery meg eletedben, Kerlek sent
igejet inmar ved esedben, Mert rövid eleted meg hid-
gyed kegyetlen, ez földi örömmód mind semmie lehen.

Az bizonynyal hidgyed az Ur rendelese, az kegyetlen-
eket hogy ű meg büntesse, es minden bűnösnek az ki meg
nem terne, örök vesedelem annak büntetese.

Kegyetlenfegedert mag utal az Isten, az sok gonoszság-
ert nem kedvel eltedben, meg atkoz es el vezet kerlek
ved esedben, ha hozza meg nem terf az te eletedben.

Az Ur Iesus Christus igaz itilettel, hitetlenek meg ver
nagy vesedelemmel, Mind örökke való rettenetes tűz-
zel, az itilet napjan meg ver mind ezekkel.

Mind sent Atyaktól Isten nepeitől, akkor el tavozol
sent nemzersegitől, Az Szent Prophetaktól Isten Hiv ei-
ről, mert az Christus Iesus el valaszt ezektől.

Az sent embereknek es az igazaknak, nagy bodogsá-
gokat latvan csudalkoznak, Hogy Isten kedveben azok
jutottanak, az kiket oknelkül meg nyomorgattanak.

Rettegnek bankodnak es igen ohajtnak, minden Hi-
vek között hogy ki valasztanak, Ilyen itilettel magok fe-
lől folnak, keserves sirással ekkeppen kiálnak.

Az mi eletünkben lattyuk tevelgettünk, az nagy Isten
utan nem jart az mi süvünk, Es az egy igazság nemisenlet
minekünk, vesedelmes karos utakat követünk.

Semmit nem hasznaltunk az nagy kazdaglással, min-
den kevelységgel es az hamisslással, Mind hasontalan
volt az esalard Vilaggal, mint az arnyek el mult min-
den jovaival.

Igen nagy sokaság akkor meg ternenek, es az igazságnak akkor engednnek, Az sok gonoszságot hogy el ne vesnének, Christus Urunk mondgya hogy így könyörögnek.

Síralmason kerünk könyörűly mi rayunk, nam az te nevedbe Uram tanítottunk, Csuda tetelekkel mindent jora hittunk, noha sok bűnökkel Uram meg bántottunk.

En nagy haragomban akkor ű nekie, igaz ítélettel hamar meg felelek, Tavozzatok töllem tū Istentelenek, minden gonoszságot kik cselektettetek.

Rettenetes tűzre es keferűsegre, tū most mennyetek el nagy veszedelemre, Mert egybe gyűltetek veghetetlen tűzre, az gonos életet ez nagy büntetefre.

Ved efedbe kerlek Ember te magadat, Intlek hogy vedd hitra gonos utaidat, Nam hallod az Urnak nagy kemény haragját, es az ítéletnek rettenetes voltat.

Vay ha ra gondolnál az földön eltedben, sokkal job te neked elned segénységben, Az örök életet így venned fenségekben, mert hamis kaszdaság karhozatra viesen.

Sokkor te tagaid meg botránoztatnak, mert az gonoszságra tudom teged vonznak, Christus Urunk mondgya ne engedgy azoknak, mert azok tegedet karhozatra hitnak.

Dicsird az Ur Istent vagd el tagaidat, semeidet told ki ha meg botránoztat, Az csalard Örököznek az ű akaratját, figgasd ki tūvedből minden kivánságot.

Ekkeppen Istennek job kedveben lenned, es nagy segénységben az életet venned, Hög nem hamissággal nag kaszadon lenned, az fel tamadasban örök tűzre menned.

Igen rettenetes az Isten haragja, az Embert az földről mert hamar ki irrya, Vad fat gyökereből hirtelen ki vagin, es meg olthiratlán tűzre őket hannya.

Erre az Szent Ianos Sidokat taníttya, hog az Iesus Christus

stus az Híveknek Ura, Nag' s'ep t'ista Buzat be gy'uyt h'alekaba, vegheterlen t'uzre polyvat konkolt hannya.

T'ista s'ep igikkel ha ra halgarnatok, Christus Urunk mongya ha meg tanolnatok, Hog' mind vad'fak, polyvak Isten el'ot azok, az fok gon'os'fagot az kik gy'akerlatok.

Igen s'uk's'eg Ember magad meg es'merned, ily nagy b'untet'est'ol immar meg rettenned, Szantalan fok b'uned bizomnyal jol erted, mellyekb'ol Istenhez meg kellene t'erned.

Ezeket most irtam nektek s'ent irasbol, az nagy Ur Istennek kemeny haragjarol, Es az iteletnek nagy s'or'nyu voltarol, el'ot rezt vegestem nagy somorus'agbol.

SECUNDA PARS, DE FIDELIBUS

& iustis gloriaque eorum aeterna.

S Ok ezer Magyarok rea halgass'atok, en az igazakrol immar nektek irok, Nagy bodogs'agokrol s'ent irasbol follok, ha rea halgattok meg vig'asztaltatok.

Ved es'edben kerlek az s'. David irja, bodognak igaznak mind azokat mondgya, Kiknek az Ur Isten vetket meg bocsattya, mert ezek ez f'old'on meg t'erne'k hozzaja.

Csend'es's'eggel err'ol illik gondolkodnunk, mint bocsatatik meg s'antalan fok b'un'unk, Isten s'ine el'ot hogy igazak legy'unk, nag' d'ucs'osegeben hog' mi rezt vehes'unk.

Halgas rea kerlek Istennek s'avara, u mely s'epen h'iu Penitenciara, Az fok gon'os'fagbol s'ent igass'agara, ha meg ter z hozzaja meg tart bodogs'agra.

Rendel s'ep bes'eddel igy fol az Ur Isten, senkit nem akarok az b'unben el ves'zen, De inkab akarom hogy en hozzam terjen, s'ent igass'agomban mind o'ro'kke ellyen.

Irgalmass'agombol b'uneit el t'or'lo'm, Valamely oraban seg'ny b'uno's't ertem, Hogy en hozzam meg ter az o' electe ben, soha b'unc'ir'ol meg nem emlekezem,

Szent Isten vagyok en mindent jora íntek, azért hagy-
om nektek hogy szentek legyetek, Minden gonoszságot
azert gyűlölyetek, Penitenciara hozzam meg terjetelek.

Tery meg azért Ember te fok bűneidből, mosd meg
kezeidet az ártatlan vertől, Kerlek bűnyetek meg az
fok gyűlöletből, halgassz szent igemet engedelmes szóból.

Igy nagy kegyelmessen en hozzam fogadlak, az te fok
bűnődből sepen meg tisztítalak, Mint az fehér gyapjat nagy
sepen meg moslak, es mint az fehér hó sepen meg tisz-
títalak.

Igen szükség Ember neked meg ertened, en törölöm el
neked minden bűneidet, Ha en hozzam meg térsz nálam
űdvességed, es nagy kegyelmessen meg bocsatom vetked.

Nam az szent írásban minket ekkeppen ínt, tery meg
bűnös Ember az Isten így tanít, Mert az te vetkeid tege-
det be merit, az veszedelemre nagy melysegre be vet.

Sies azért terni Ember az Istenhez, tellyes életedben ű
szent igejéhez, Hidgyed így közel lesz az örök elethez,
hogy ha ragazkodik Isten befedehez.

Pelda legymindennek te az szent életben, Penitencia-
ra te meg terti hűtődben, Mind eyel es nappal az Ur tör-
vényében, gyakorlyad elmedet ű szent igejében.

Ez jambor elettel birjad örökségűl, Istennek Országát
meg fegyhetetlenűl, Meg nem csalatkozol hidgyed ket-
segnelkűl, ha az igaz hitben ekkeppen elz szentűl.

Az nagy Ur Istennek főmei azokon, az kik őtet felik
az egy igaz hűtben, Isten el taplallya őket kegyelmessen,
es őket meg aldgya tellyes életekben.

Dicsiretben leszen az Híveknek dolgok, Isten kegyel-
meből kik meg igazultok, Az fel tamadasban hodogsa-
gra juttok, az örök életre mert mind fel tamattok.

Gondolkodgyal azért már az űdvességről, es az űd-
vességben nagy dicsőségedről, Mind örökké való te nagy
örömed-

örömről, mert Isten hívei fennállnak erről.

Lásd meg az fenteknek erről tanítását, süntelen hirdetik az ítélet napját, Es minden híveknek meg szabadulást, ekkeppen írják meg hívek bodogfogát.

Oh ha ra gondolnál az fenn fenyés napra, az eghen tündöklő Holdra Csillagokra, Mind azoknál febbeb hívek bodogfogát, mikor fel tamadnak az fenn írás mondgya.

Rövideden tanít erről Christus Urunk, kit bizonytal hisünk hogy mi igallagunk, Halhatatlanságra mondgya fel tamadunk, az Sz. Angyalokhoz mi hasonlok lesünk.

Igen fenn tanít hogy igazak legyünk, az örök életre hogy mi be mehesünk, Es mint az nap fenyé akkoron tündöklünk, örök dicsőségben vele egyút lesünk.

Akkoron meg látod reghi fenn Atyákat, fenn nemzetsegekkel az Patriarchákat, Isten nepeivel az Szent Prophetákat, az hú Tanítókkal az Apostolokat.

Minden fenn sereggel az Szent Angyalokat, akkoron meg látod edes magzatidat, Iambor Isten felő fenn rakonságidat, mert mind fel tamaztya az Isten azokat.

Dicsíryük az Istent az Szent Prophetakkal, minden fenn Atyakkal es jó tanítókkal, Edes Gyermekekkel az Szent Prophetakkal, mind örökke élünk az Urnal azokkal.

El törli az Isten akkor főmeinkről, minden köny hulatást fydalmat testünkről, El tavozik akkor banat mi fővünkről, fok hamis gondolat tevelyges elmenkből.

Igen nagy dicsőség adatik minékünk, hogy ha meg utalljuk fantalan fok bűnünk, Az nagy Ur Istenhez hogy ha mi meg terünk, az örök életben bizony rezt vehetünk.

Fogadása vagyon erről az Istennek, hogy irgalmas leszen minden bűnösöknek, Nekünk-is kegyelmes gyarto embereknek, kik hozza meg ternek fegény embereknek

Ezért illik nekünk az Istenhez ternünk, minden bantinkban

tinkban az Istent dicsírünk, Es sent Igejevel minden-
koron ellyünk, hogy az karhozattol mi meg meneked-
gyünk.

Csudallatos fíepen az hatalmas Isten, ezért hiu hozzá
az mi életünkben, Es azért var minket nagy fok ideig-
len, hogy meg vigasztaljon sent igiretiben.

Irgalmas az Isten bizony meg hidgyetek, es minden
bűnősek az kik hozzá ternek, Kegyelmelegeből mind
öröкке elnek, örök dicsőseget az Istentől nyernek.

Teged mind öröкке dicsírlek Ur Isten, kerlek Szent
lelkeddel vezérly életemben az te sent Igidnek igaz er-
telmeben, hogy teged dicsírünk mind öröкке Amen.

F I N I S.



OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

